

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvscvla Sacra Matthaei Raderi E Societ: Iesv

Rader, Matthäus Monachii, 1614

Capvt II. De simplici obedientia Sanctorum vsque ad necem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42973

OBEDIENTIA.

ACTUAL DIVINIA

no

e-

nnsi

ra-

si-

ed

ar-

n-

ui

n-

fe

X.

no

in

cs

ió

E-

m

11-

ra ir.

m

E

DE SIMPLICI OBEDI-ENTIA SANCTORVM VSQVE

CAPVT II.

ABRAHAMVS PATRIarcha.

fibi eundum sciret, nec vbi subsistendum, nec quomodo samilia alenda tuendaque. Sequentur Abrahamum viri religiosi, qui cœlesti sæpe impulsu, aliisque rationibus inducti D E I caussa neglectis omnibus rebus humanis, & spe cum re proiecta properant ad Deum, sciunt tamen quo sibi tendendum, quæ vitæ ratio instituenda, vbi hærendum, etsi hoc non pari ratione omnes. Omnia tamen sugientia abijciunt, vtæternum permansura obtineant.

Illustrius est alterum Abrahami factum, Gen. 22.
quo promtissimo animo dulcissimum & ob-Abrahami
sequentissimum filium ad D E 1 nutum & promta obseCC 3 impe-quela.

ex)

guli

tun

que

arb

\$15,

me

tur

fus

qu

fin

pa

tat

fu

pa

nu

ra

pa

nu

eo

fu

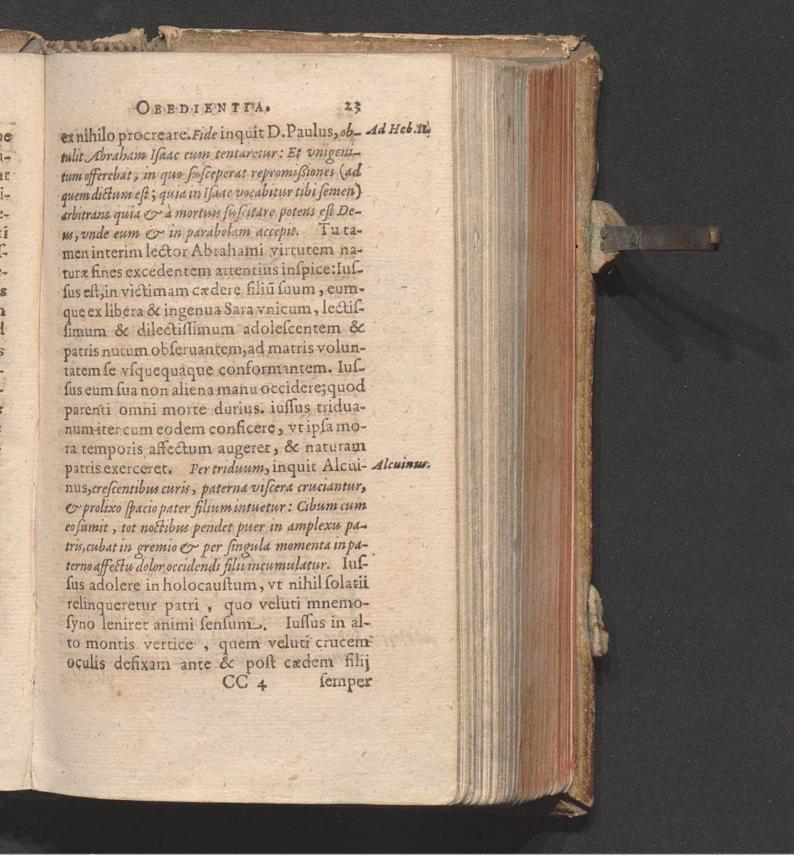
re

fy

to

00

imperium festinauir immolare, paternaque manu cesum, victimam cremare. Non disputauit cu Deo, quo pacto promissa eius essent cum hoc præcepto comparanda, cum pollicitus esfetilli, fore vt ex Isaaci stirpe, profeminata posteritas, omnesque gentes cælesti gratia dignarentur, Isaacus id atatis adolescens, vxore nondum duxerat, & occidi iubetur, spondeturq; interim Abrahamo ex ipsius satu gentes prodituras; non disputauit cum xterna sapientia mortalis simplicitas, sed αδιακρίτω και ανεξετά τω imperio numinis quamprimum obtemperauit. Quoloco simulillud observandum, divini iuris consultos conari Abrahamíi ab orationis vanitate excusatum ire, quod, seruis ad radice montis iuffis subfistere, dixeritse cum filio reuersurum, quem tamen animo destinarat occidere, illumq; nescium vaticinatum, autcom-S. Ambrof. muni ritulo cutum, fi Deo vifum, Deo fic volente; D. Thom. 2.2 aut non aliudinstituente. Sed B. Paulus ad Hebr. Casetanus. docet Abrahamum non nescium vaticinaand in Chro- tum, nec communi hominum more locutu, nico valgo sed assirmasse: Credidisse enim Deo stirpem Siculo M. S. per filum suom in immensum auctum iri, sed filium occidendum putauit, moxque in vitam reuocandum, Deo enim tam facile esse occisum in vitam restituere, quam eundem

plee

nequ fit.

Chr

hon

fe, I

ifle,

um:

tur,

1721721

que

redd

terp

Chri

dere

terp

Chri

bror

Chr

0

nis e

obla

mifi

pri

ad

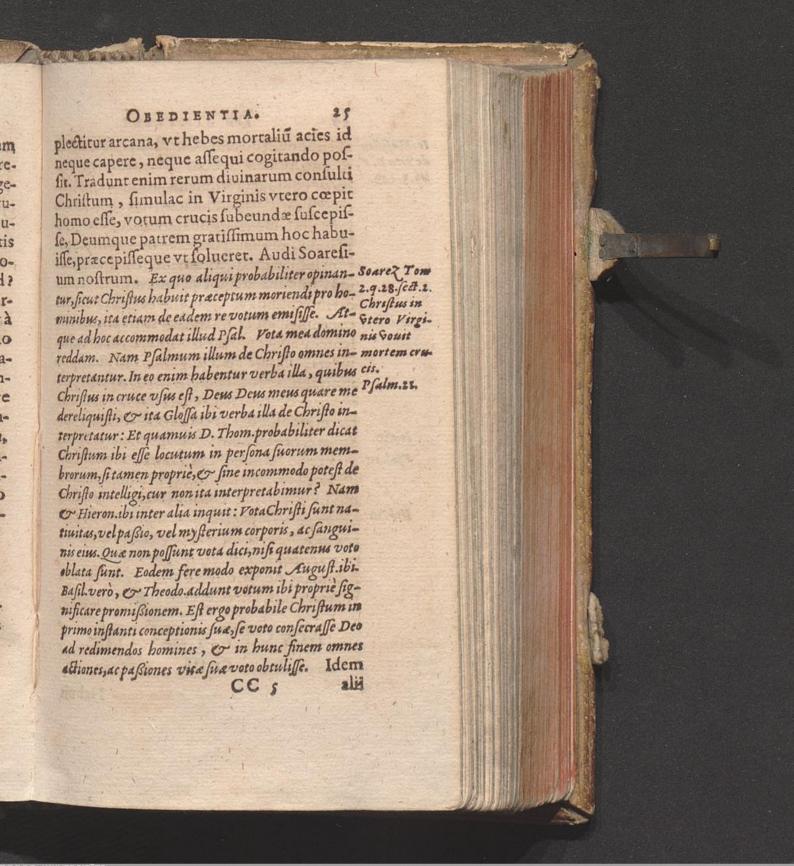
est.

24 fen

semper in conspectu haberet. Addidit etiam ·de suo vt penitus se patrem oblitus videre. tur, fascem lignorum quem ante iumenta gestaret, subire cogit natum, famulos, ne litarurum viua hostia interpellarent, subsistere iubet, ille cum Isaaco solo solus iugum montis ascendit. Quid de vltima filii interrogatione, Patermi, & patris responso, fili mi. Quid? Cum prehensum vinciret, dextram ferro armaret, gladium vibraret, & iam iam caput à ceruicibus auulsurus altum tolleret, iugulo imminerer, nihilq; superesset, nisi ve mactaret? Que hæc virtus? Quis iste naturæ senfus, & fui ipfius ingens victor? An altiusire potuit? An ipse non millies maluisset occumbere, quam delicias suas & matris gaudia, quam spem omnem posteritatis, quam innocentiam ipsam trucidare? Sed auctori vitz & necis parendum iudicauit, à quo pro vno filio totas gentes, pro mortali vita, immortalem vna cum filio erat recepturus.

CHRISTVS IESVS.

Nimuero Abrahamus & Isaacus Christi soteris nostri signum & symbolum da Phipp. 2. suêre, qui patri suo obediens suit vsq. ad mortem; mortem autem crucis. Qua res tam divina complectitur

Io. Masellus alii nonnulli docent, Christum ipso mome. de Vita B. V. to, quo humanitas cum divinitate hypostatinas coniuncta est, plenu rationis, sanctiratis, & beatitatis, divinitatem ritu colitum, & infinitis tamen partibus perfectius contemplatum, pro tanti beneficii immensitate totum se Deo patri, torum inquam filium Deum, hominë factum ad omnes pro liberandis mortalibus indignitates & ipfius crucis contumeliam & infamiam se libentem volentem concepto voto obtuliffe, cum enim viderer placere cœlesti patri, vt vitam pro mortalibus profunderet, vltro fe ad eam ponendam obstrinxit. Et eam Dei patris voluntatem mandatum vocat natus Dei. Sieut mandatum dedit mihi pater, sie facio. Et de voto signa-Pfal. 115. te in regio carmine regius vates : Vota mea do. mino reddam. Sed multo explicatius optimus

diuina mentis & Christi interpres Paulus. Heb. 10. Ideo ingrediens in mundum dicit, hostiam & oblationem noluisti, corpus autem aptasti mihi, holocaustum or pro peccato non postulasti: Tunc dixi, ecce venio. Affirmant de Christi voto S. Augustinus Hieronymus, Theodoretus, Bafilius.

> MVCIVS, MONAchus.

> > Habuie

ris 21

germ

res,

net .

fidis

cum

gere

volu

nob

tem

digni

ciare

perse

nobi

erat

que

wer

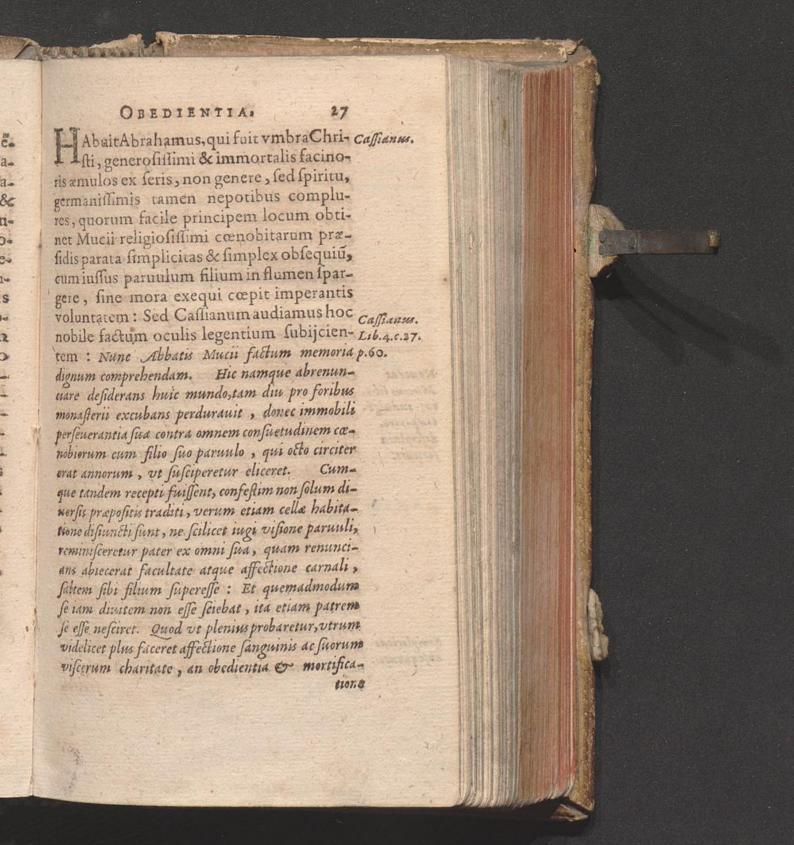
rem

ans

Subte se u

Je ej vid

vife

fratres

Etug, 10 rapuiss

tris ac

ip fo fine

cœles

grata

adexa

entiæ

leque

dit: 0

accepta

Reuela

dientia

breuit

dihui

præpor

batem

des,r

quei huiu

illife

ludif

cœn

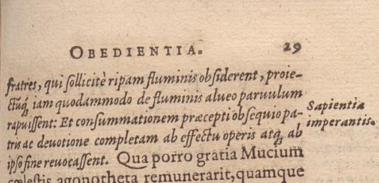
luiti

n

zione Christi, quam renuncians quisque pro eius debez amore præferre, de industria neoligebatur paruulus, pannis potius, quam vestimentis indutus, sordibus quoque ita obsieus ac fædatus, ve offendere potius, quam delectare paternos oculos posset, quoties ab eo fu-Met aspectus: Sed etiam colaphis atque alapis expositus dinersorum, quas plerumque sub obsutibus suis innocenti paruulo etiam gratis cernebat infligi, ita ve nunquam genas eius nisi lacrymarum sordentibus vestigiis videret infectas. Cumque taliter infans sub oculis eius per dies singulos ageretur, pro amore nihilominus Christie obedientie virtute, rigida semper Gimmobilia patris viscera permanserunt. Non enim Mucino libe- sam reputabat suum filium, quem secum pariter obtulerat Christo: Nec curabat de prasentibus eius iniuriis, sed potius exultabat, quod eas nequaquam infictuose cernebat tolerari: Parum cogitans de lacrymis eins, sed de propria humilitate ac perfectione sollicitus. Quam districtionem mentis illius atque immobilem rigorem peruidens conoby senior, ad comprobandam penitus animi eius constantiam, cum plorare quadam die vidisset infantem, simulans se aduer sus eum commotum pracepit patri, ve tollens eum iactaret in flumen. Tunc ille velut à Domino sibi hoc praceptumesset, confestim celeri cursurapiens filium, vlnis propriis, v sque ad oram fluminis aduexit ia Etaturus. Quod profecto feruore fidei & obedientia eius fuisset opere conservatum, nisi procurati fuissent de industria fratres

Noucras vos indulgetraperire, disciplina Seruars.

Esmplicitas absequentis.

cœlestis agonotheta remunerarit, quamque gratailli hæc non hærens, non excussa, non adexamen tardioris iudicii ac humanæ sapientiæ, qua stultitia est apud Deum, celeritas obsequendi fuerit, exponit Cassianus cum ad-1.Cor.3 dit: Cuius fides atque denotio in tantum Deo fuit accepta, vt divino statim testimonio comprobata sit. Cassiana Reuelatum namque est continuo seniori, hac eum obe- cap.28. dientia Abraha Patriarcha opus implesse. Cumque breui tempore transacto, illem Abbas cœnobii de mudihuius commoratione migraret ad dominum: Hunc praponens cunctis fratribus successorem sibi atq Ab-

batemmonasterio reliquit. Tibi vero ipsi non credes,nec quicquam huiusmodi decernes absque maior u cofilio, qui subes, vt per requid Vita P. P. pi huiusmodi coneris, ne tibi accidat, quod 162. illi seniori miris modis ab architecto fraudu ludificato, qui filium suum, quem secum ad cœnobium adduxerat, suasu mali genii voluit mactare, & verò mactasset, nisi puer manus patris ad scelus se iam accingentis

esset elapsus.

IVVE-

DE SIMPLICI

tiro,8

tillim lequi

Porfe

imper

tanta

cto ca

fit, of

pemo

exped

quan

enitu

flami

audir

CHSI

tur,

facer

noxa

runt

plici

flam

Mul

Juo 1

naci

lotr

dum

vidê

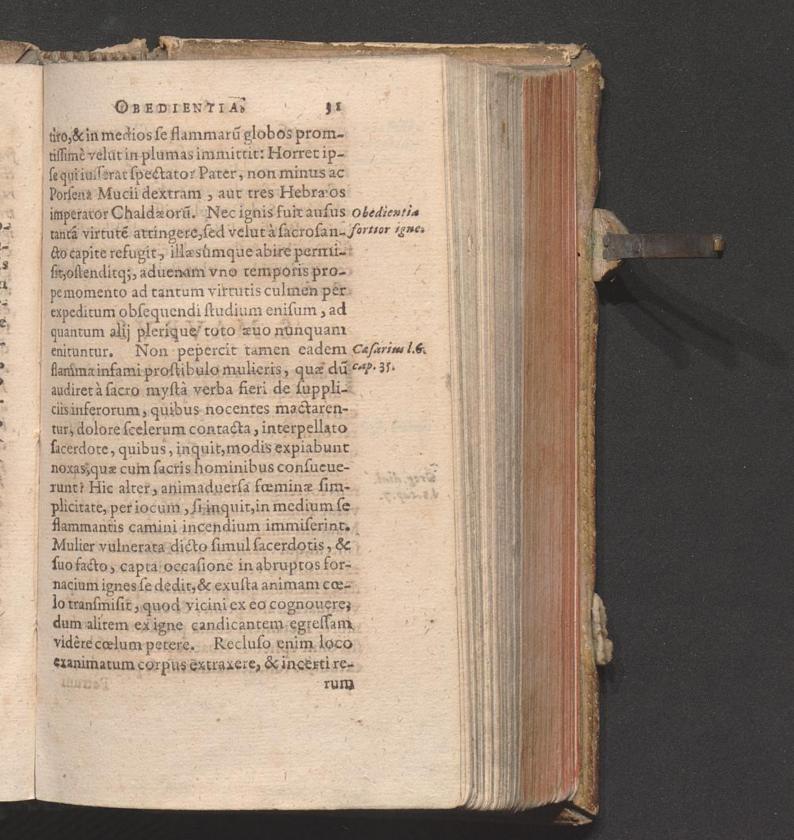
exan

IVVENIS ANO

nymus.

8. Sulp. Senerus lib.1. Di. alo. c.14.

Ommendatur hic in historia Sancto-Jrum Patrum. Abdicarat se rebushu-Vita PP.p.3. manis, vt liber & nudus ad fignum Crucis enolaret. Venitin conobium, vtin cotumi religiosissimorum fratrum cooptaretur:Prefectus ascetarum quasi commemoratione arduarum rerum, qua illi subcunda tolerandæq; essent, illum à cœnobio deterriturus, exponit, quam seuera vitæ disciplina in eo conobio custodiretur, quantus rigor seniorű & quam dura imperia essent exhaurienda, quæ Atlantis mole graniora viderentur; proinde abiret, quareret facilius & remissius viuendi genus, hoc illi intolerabile futurum ; Sed nihil difficile amanti; nihil no facile crea denti: Spondet plenis votis, paratu se ad omnes maiorum nutus exequendos, etiam si per tela, per ignes effet incedendum. Dubitabat antistes conobii, an tam promris & magnisicis promissis facta essent responsura: Furnus pinsendo farri accensus, vndanntibus ardebat flammis, hunchouitium Christi militem, eodem quo venerat die, eademq; hora ingredi iubet cœnobiarcha: Paret extemplo

rum quasi nocentem, vr que sibi mortem vltro consciuisset, exclusam communi Christianorum conditorio, in profano campo, instetam insepultamque abiecere, terraque obruêre. Sed Deo placuisse, quamuis non imitandam simplicitatem, cœlestibus signisicationibus, & slammulis circa tumulum iacentis identidem velut stellis emicantibus ostendit.

vbid

Bene

tulu

fe co

impe

dem

certa

fibi i

phil

disci

vola

Fuit

iube

de p

leæn

duci

in se

re, f

S. MAVRVS.

Ivuat tertium addere in codem genere studij obsequelæ codemque periculo mortis, etsi non ignis, sed vnde, versatum, vtappareret opinor totam naturæ potentiam obse-

quentibus subiectam este.

Benedictus in paucis Deo charus; & parens tot religiofarum familiaru, quæ ab ipfo velut fonte manarunt; discipulum habuit; Maurum nihil quod imperatum esset recu-la santem, qui vel ad primam Benedicti vocem excitus, sicco vestigio in medias excurrit vndas, Placidumque puerum iam procul à ripa vi aquarum abreptum, & cum sluctibus & morte luctantem coma prensum, vti coelessis olim ephebus Abacuc in terram saluum extulit, ac tum demum sensit se per vndas, vt

Greg. dial.

IOANNES PAVLI Abbatis discipulus.

Vin' addam quartum, nec hunc sine di- Host. Parri.
fcrimine capitis parentem, Pauli Abbatis(non illius simplicis de quo supra)cœlestis
philosophiæ germanissimum auditorem ac
discipulum Ioannem, ad omnia Pauli iussa
volantem, qualia demum, cumq; illa essent.
Fuit, cũ viam à truculentissima fera insessam
iuberetur transire, monuit iuuenis patrem
de periculo: Si occurrerit, inquit Paulus,
leæna, prende feram & alligatam ad me perducito: Expedititer iunior & incursitantem
inse immanissimam beluam conatur retinere, sed excussis illa manibus sugit puerum,

71-

ri-

0,

10

II

1-

2-

IS

mum paret obedsenti.

quæ nec armatos gigantes formidasser. Infequitur fugientem tiro, & vero (ô vim fimplicis innocentiz, ô potentiam obedientiz) inclamat iuberq; Pauli magistri sui imperio Feritas leo- fiftere cursom feram. Paret feritas ipsa bestiz simplicitati innocentia, & se fe teneri, alligari, & ritu agni ad conobium víque de duci paritur. Erat interim miris modis follicitus pro religioso filio pater, ac prope exanimatus metu, quod in sequenda fera prehendendaque impeditus solito tardius reuerteretur loannes; veritus ne innocentem feræprædam objecisset. Vbi adfuit, immensis Deo senior gratiis persolutis, attonitus admiratione spectabat monstrum: Ioannes vero, En, inquit, pater adduxi quam praceperas leænam. Timuit sapientissimus moderator illius Paulus, ne sentiret adolescens, memorandum quod patrauerat facinus, & confilio: Tam tu, inquit, ratione cares quam bestia qua addux ilti.faceste feram: dimisag; tironem verberibus excepit. Nescias vtrum alteri anteponas, doctorem tanta virtutisa an docilem illius auditorem, verumque certè aternis literarum monumentis merito confecrandum_.

CRO-

ptil

gan

të n

COC

que

ma cer

tes

cid

un

fig

fus

r

